

نام ایران کشته در دریای خون و آتش است
 کشور ما، مهد پیروز جهاد و خدش است
 سرزمین لفت و خون، کانون سحر و دانش است
 صبح آزادی ایران، تا ابد بر نذر باد!
 ایستادگان را از بند بیدارم ما
 ای با قریبانان خرممان دارم ما
 از من نویسنده ایران آزادم ما
 دست به خوانان بگمانه، از ایران دور باد!
 بعد از این تاریخ ایران شرح تحت و نایب است
 کارگر محتاج و دستان طعمه تاریخ است
 هر که حل را زدی دریا، بهمن از اوج است
 باره ایران ز کشته ز توفان بلا
 نام جمهوری اسلامی ایران زنده باد!
 بهت نسل جوان و مخموم ایران زنده باد
 اتحاد خلق همه گرد ایران زنده باد!
 باد ایران جاودان ایمنده باد ایران ما!

۱۳۵۸
 افسوس اینکه آنچه تصور می‌کردیم، سرای پلای نه انقلاب و آزادی
 آمدند و گشتند و سوختند و به باد دادند